

God Jul!

Julklapp från Holgersson. Så glad och tacksam man blir av en gåva som denna.

En gång om året är det som bekant julafton vare sig man vill eller inte. Helgen innan får gå åt till att köpa julklappar till barnbarnen. De är dom enda som får något numera och själv har jag undanbett mig alla klappar, både av dem som vill skänka sådana och av dem som måste.

Detta beslut är fattat av rationella skäl, ty spelar man golf eller något liknande verkar det ha blivit en självklarhet att man skall begåvas med golfsaker.

Det är ett slags standardformulär 1 A.

På födelsedagar. Namnsdagar. Om man blir sjuk. Eller frisk. Eller om det är julafton.

I vårt hus ser inte ens jultomten längre ut som jultomtar brukar göra. Vi brukar låta ungarlen och golffreaken Holgersson tjänstgöra som sådan nämligen.

Vår tomte har visserligen skägg och röd luva (för barnbarnens skull) men han har Pringle-tröja och bär golfbyxor i stället för den röda, kaninskinnsgraderade tomterocken.

Naturligtvis går han i strumplästen som de flesta golfspelare gör så snart de kommer inomhus.

Julklapparna har han inte i en säck på ryggen. Dom kommer han dragandes med i sin golfbag. Vår tomte säger inte "Finns här några snälla barn?" Han skriker "Fore"!

Jag vill ha en vanlig vit jul med en vanlig gammaldags tomte!

Och jag vill inte ha fler golfsaker! Hela mitt hus är fullt av grejer med mer eller mindre omöjlig anknytning till golf.

Holgersson gav mig i förra julen en dörrmatta prydd med en golfklubba och försedd med texten "Golfers are Always Welcome". Det är dom visst inte!

Av Glasmästarn fick jag en fickplunta med 20 cl konjak i och han hade dessutom skrivit en julklappsvers:

Enligt Golf förbundets nya mått
(som jag lärt av deras blaska)
ska man ha en dylik flaska.
Drick och njut! Det här är gott.

Jag avskyr konjak som pluntan var fylld med.

Och Prästen - han slog på stort han. Holgersson, Glasmästarn och jag fick var sin låda golfbollar. Med påtryckta bibelord!

För goda seder dåligt sällskap är fördärv, stod det på en boll. Vi uppfattade budskapet som riktat.

Den som gärna giver sig i fara, han förgås däri, var ett annat visdomsord sannolikt främst ämnat för Glasmästarn att begrunda, han som älskar Tigerlines.

Låt oss ärligen vandra såsom om dagen, icke i frosseri och dryckenskap, var en förmaning som fick såväl Glasmästarn, Holgersson som mig att undra om Prästen tänkt lägga om levnadsvanorna i fyrbollen på gamla dar.

Ett halvt dussin Titleist och ett halvt dussin Topflight med dessa pekpinnar!

T o m Kyrkan slår sig tydligen numera också på Företagsgolf. Prästen hade nämligen plockat ut julklapparna från en större leverans bibelordsbollar, som han beställt för att användas vid en planerad välgörenhetsgolf på Perstorpsbanan.

Jag har då aldrig varit med om maken.

Även mina anförvanter ger mig golfprylar i julklapp. Svärmor gav mig marsipangolfbollar istället för marsipangrisar. Av Hustrun fick jag i julas ett medlemskort i en Hole in One Club.

- Man vet aldrig Modie, sa hon då jag öppnade kuvertet. Kanske till och med du...

Dottern, det kära lilla livet, gav mig i julas en is-tång konstruerad som en bollhåv.

Sönerna hade samlat ihop till sex golfbollar (5 centiliters) med whisky i samt kortlekar med golfklubbor på.

Av svärdöttrarna fick jag ett digitalur inmonterat i ett berylliumhuvud med obegriplig bruksanvisning.

Mågen (hcp 6) överraskade med en liten golfvagn, som visade sig vara en telefon med inprogrammerade direktnummer till de tio bästa sydsvenska golfklubbarna.

Barnbarnen ritar teckningar av golfbanor med morfar/farfar på. Som deras föräldrar ramar in!

Bara golfgrejer. Inget annat än golfgrejer! Inte en enda hederlig gammaldags julklapp. Att inte folk kan förstå att åtminstone somliga golfare är som vanliga människor.

Och vill ha slipsar. Stickade vantar. CD-skivor med Ann-Sofie von Otter eller Svend Asmussen. Eller en bok som inte handlar om golf.

Jag försökte lansera denna uppfattning vid risgröten för tomten Holgersson. Han såg på mig som vore jag från mina sinnen och utbrast: Vad i hela friden skall man ha sådana saker till?

GOD JUL ändå till alla. Nej för resten – nästan alla.